

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osebni pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo. Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za in serate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Glasiilo koroških Slovencev

Leto XXIX.

Celovec, 23. malega travna 1910.

Štev. 17.

XX. letni občni zbor

„Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“

se vrši

v četrtek, dne 28. aprila 1910, točno ob 2. uri popoldne v „Rokodelskem domu“

u Celovcu.

Spored:

1. Poročilo odbora. 2. Volitev odbora. 3. Slučajnosti.

Ob 12. uri opoldne prej se urši raunofam zborovanje zaupnikov.

K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

„Svobodna šola.“

Katoliški Slovenci! Nov, hud sovražnik se je pojavil. Sovražnik, ki vam hoče ugrabiti najdražje, kar imate, vaše otroke! Ta sovražnik se ni vzdignil zoper vas zunaj avstrijske domovine; ta sovražnik ni brezumni Turek, katerega so odbijali pred stoletji vaši pradedje, ne, ta sovražnik je v naši sredi, v naši domovini — ime mu je „Svobodna šola“. Že je objavil „Mir“ tu in tam kakšno notico o tem nad vse pogubnem društvu, a dobro bode, da ti, koroško slovensko ljudstvo, natančneje zveš, kaj hoče „Svobodna šola“; zakaj v zadnjih časih se je začela pojavljati zlasti po koroških mestih in trgih ter industrijskih krajih; učitelji in c. kr. uradniki, katere plačuješ ti, slo-

vensko ljudstvo, so v obilnem številu pristopili k temu društvu. Zato ti hočem, slovenski kmet in delavec, opisati nastanek, namen in sredstva, katerih se poslužuje „Svobodna šola“. „Mir“ pa bode natanko zasledoval vse njene važnejše pojave, zlasti na Koroškem, da bode ljudstvo spoznalo sovražnika in se ga znalo braniti.

1. Leta 1869., 14. majnika, je stopil v veljavo za celo Avstrijo nov šolski zakon. Prvi § tega zakona se glasi: „Namen šole je, otroke npravno (= pošteno) — versko vzgajati.“ Zato se je odločilo po zakonu in posebnih ministrskih odredbah, da se imajo učiti otroci krščanskega nauka vsaj dve uri v tednu, da se morajo udeleževati božje službe, opravljati skupne molitve pred poukom in ob sklepu, prejemati svete zakramente po trikrat v letu; za Koroško velja postava, da mora biti nadučitelj večrazredne ali šolski vodja enorazredne šole iste vere kakor večina otrok, in da mora biti vsakateri, ki hoče postati šolski vodja, pri učiteljskem izpitu izprašan tudi iz krščanskega nauka. Otroci se morajo udeleževati pod učiteljskim nadzorstvom procesije presv. Rešnjega Telesa, se smejo ali morejo udeležiti sv. misijonov in v novejšem času je dovolilo ministarstvo posebne nauke, duhovne vaje, zlasti za srednješolsko mladino, kot pripravo na velikonočno spoved. Sploh je sicer šola pod najvišjim državnim nadzorstvom, vendar pa urejuje verouk in verske vaje dotična cerkvena oblast, bodisi katoliška, protestantska ali židovska, seveda s sporazumom posvetne šolske oblasti, okrajnega in deželnega šolskega sveta, kjer ima vsaka veroizpoved svoje zastopnike.

Jasno je, da ima po teh postavah cerkev, oziroma vera, le premalo vpliva na mladinsko vzgojo. Marsikatera mati se zanaša na šolo, češ, otrok hodi osem let v šolo, naučil se bo moliti in krščansko živeti, torej mi ni treba v tem oziru skrbeti. A hudo se je motila! Kaj pomaga, če pride duhoven dvakrat v šolo, drugi pouk pa se čisto nič ne ozira na verske resnice? Ni treba,

da bi učitelj naravnost protiversko učil, zadostuje, da s svojim mrzlim obnašanjem — ~~šoli in cerkvi~~ pokaže svojo „vzvišenost“ nad versko življenjem, že to zadostuje, da podere v otroškem rahlocutnem srcu vse, kar sta učila mati in duhovnik. Kaj pa še le, če daje učitelj naravnost slab zgled! Če je ob petkih in drugih postnih dneh meso v šoli vpričo otrok, če ga, razun kadar mora, ni nikdar videti v cerkvi. Kaj pomaga, če je nadučitelj katoličan, podučitelj pa luteranec, ali celo verski odpadnik? Kaj pomaga verska vzgoja na papirju, če pošilja učitelj po šolarskih otrokih starišem zloglasnega „Štajerca“, kjer se na najpodlejši način napadajo duhovniki, oznanjevalci svete vere? Seveda naj se ne umeva teh besed napačno. Hvala Bogu, da dobršen del učiteljev ni tak, a postava vendar ne zabranjuje takih učiteljev.

Torej nam šolska postava ne jamči zadosti za versko vzgojo naše mladine, ker ne skrbi ob enem tudi za primerno vzgojo učiteljev. — Zato so zlasti nemški katoličani začeli s samoobrambo. 25 let že obstoji na Dunaju nemško katoliško šolsko društvo, ki šteje nad 80.000 udov in katerega namen je, zanimati katoliško ljudstvo za šolsko vprašanje, ga buditi, da si izterja od države takih šol, v katere bodo katoliški stariši brez skrbi pošiljali svoje otroke. Dajte nam katoličanom katoliške učitelje in šole, luterancem luteranske, židom židovske! Sam prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand je prevzel najvišjo pokroviteljstvo tega društva in s tem očitno pokazal, da se strinja z njegovim ciljem.

2. A tudi sovražnik ni miroval. Framazoni, liberalci, radikalci, sploh svobodomisleci vseh krajev in narodnosti so začeli vpiti: Klerikalizem nam hoče vzeti šolo, jo hoče spraviti pod rimski jarem, hoče zatreči ves napredek. V duhu gledajo srednjeveške natezalnice, bojijo se, da se jim godi kakor nekdam copernicam, katere so žive zažigali. Torej boj klerikalizmu! Zberimo vojne

Hranilnica in posojilnica Podljubeljem obrestuje hranilne vloge po 4¹/₄% in daje posojila po 5%.

Podlistek.

Zgodovinski pomen Železne Kaple.

(Pravzaprav za pust. Pa tudi sedaj ne škoduje. Pogruntala sta to reč Fricej pa Boštej.)

Ker je ta najina razprava strogo zgodovinska in nočeva tratiti prostora s predolgim uvodom, hočeva začeti takoj z zgodovinskim dejstvom, ki je zelo važno. V mislih imava namreč zgodovinski dogodek, da se je zidala l. 1902. železnica iz Sinčevasi v Železno Kaplo. Ta železnica je brezdvomno za celo Koroško, posebno pa za Kaplo, velikanskega pomena. Brez nje bi sploh ne mogli živeti. Da pa ljudem ni treba rabiti preveč „železnih“ besed, se ne imenuje „železnica“, temveč „fik-fik“. Kajti ne bilo bi lepo, če bi na pr. kdo rekel: Peljem se z železnico v Železno Kaplo; veliko lepše je, če se reče: Peljem se s „fik-fikom“ ali s fikijem v Kaplo. In vrhutega to tudi veliko bolj odgovarja jezikovnim pravilom glede na lepoglasje.

Kdor se hoče prav imenitno pripeljati v Železno Kaplo, ni mu treba nič drugega, nego da zamahne nekoliko z robcem in takoj obstoji fikij in ga sprejme v svoje varno (?) zavetje. Druge železnice stojijo samo na postajah, fikij pa ni tako ošaben; on obstoji povsod, tudi izven postaje.

Težko boste našli kje tako imenitno železnico kakor je fikij. Pri njem je vse na mašin.

Navadno leti popolnoma sam in le tupatam imajo popotniki priliko pomagati mu iz zadrege, če leži na pr. kak velik kamen na progji, tako da ubogi fikij ne more naprej. Pomaga se mu čisto lahko. Treba je samo, da potniki izstopijo, odvalijo kamen in mu tako napravijo pot. V zahvalo fik-fik veselo zauka in hajdi zopet naprej.

Na eno stvar pa morava cenjene čitatelje opozoriti. Če se namreč vozite s fikijem, pazite na to, da ne sedete vsi na eno stran, temveč da se lepo razdelite, tako da ne bo trpelo ravnotežje te občutne mašinarije. V nasprotnem slučaju naj pripiše vsakdo samemu sebi morebitne neprijetne posledice.

Da se prepereči vsaka nesreča, ki bi mogla nastati zaradi premočnih sunkov, je občinstvu prepovedano preglasno kašljanje v fik-fiku. Tozadrevni napisi v vozovih pa so napravljeni samo v nemškem jeziku, ker Slovenci tako dobro vedo, kako se je treba obnašati. Mimogrede bi še omenila, da bo moral polagoma vsakdo znati nemško, če se bo hotel voziti s fikijem, kajti sicer bo izključen od prevelike sreče, voziti se s fik-fikom.

Toda fik-fik od Sinčevasi do Miklavca pravzaprav še ne spada v okvir te razprave. Kajti vhod v Kaplo in s tem tudi zgodovina Kaple začnjenja se šele z Reberco.

Daleč na okrog se že vidi visoka, ponosna Reberca in govori celemu svetu o svoji slavni preteklosti. To je tisti slavni kraj, kjer se je rodil slavnoznani Ožbej. Ker si je pridobil velike zasluge in je igral važno ulogo v zgodovini kapelski, je umestno, da si ga malo natančneje ogledamo. Dolgo sva iskala v starih listinah in

šele po dolgem trudu se nama je posrečilo dokazati, da se je rodil. Ker je znano, da ga je večkrat „žajfal“, tako da mu je pri štifletnih vun teklo, bi mogel morda kdo misliti, da je zagledal luč sveta v štifletnih. Toda temu je treba odločno oporekati, ker poje že stari podjunski narodni pesnik Lesičjak, da pride vsak človek bos na svet — in ker v listinah nisva zasledila nobenega sledu o „štifletnih“, moramo trditi tudi o Ožbeju, da je prišel na svet brez „štifletnov“.

Zgodovinski viri nam izpričujejo, da so ga nesli v cekru h krstu. Nesreča pa je hotela, da je bil boter, ki je malega Ožbeja nosil, precej navtorjen, tako da je potoma izgubil malega pogana. Ta pa, ne bodi len, vstane hitro in jo maha za botrom ter ga naloži v ceker in ga prinese srečno h Grajnarju. To je jasen dokaz, kako krepko ljudstvo je že v okolici Železne Kaple, kaj šele v Kapli sami! Znano je tudi, da ima Ožbejeva povest, „Kako so na Reberci volkovi tulili“, tukaj na Reberci svoje zgodovinsko ozadje. Omenil bi samo še eno posebnost, ki se najde težko kje drugod na svetu, da je namreč na Reberci vsak dan — petek.

Od Reberce naprej pelje krasna cesta v Železno Kaplo. Veliko ljudi se je vozilo in se še vozi na veliko in na malo Gospojnico v Kaplo. Izpregali so včasih vsi na „Boštejevi hubi“, da jim ni bilo treba plačevati mitnine za dve muti, ki sta bili med Boštejevo hubo in Železno Kaplo, ker je imela država zaradi tega veliko izgubo, tako da ji je grozil polom, odpravila je muti v Kapli. To pa je vplivalo na celo državo tako, da je morala odpraviti skoro vse mute tudi dru-

čete, združimo se, napravimo „Svobodno šolo“! Ta glas se je razlegal po širni Avstriji pred petimi leti in ni bil brezuspešen. Sad tega truda je društvo „Svobodna šola“, **največji sovražnik katoliškega ljudstva!** Pogledjmo mu pogumno v oči in razkrinkajmo njegove namene.

Ustanovni shod se je vršil na Dunaju dne 19. marca 1905. A njegova zibelka se je stesala že nekaj let prej kot **framazonsko** „Društvo za ohranitev svobodne šole za ljudsko izobrazbo“. Framazonsko glasilo „Zirkel“ poroča 20. septembra 1903: „Svobodna šola naj dá ljudstvu, kar mu odrekujajo državne šole: „Smisel za praktično življenje, za človeške in državljanske dolžnosti, za nepisane (?) postave mravnosti“ — to se hoče reči: Proč z vero in božjimi zapovedmi, z versko vzgojo! Ker pa je framazonstvo v državi prepovedano, ker hoče podreti tron in oltarje, zato tudi to prvotno šolsko društvo ni moglo obstati. A njegovo premoženje v znesku 3600 K je prešlo na novoustanovljeno „Svobodno šolo“. To je torej začetek „Svobodne šole“. Žalostna resnica je, da sta v odboru in predsedstvu tega protipostavnega društva dva člana c. kr. upravnega sodišča, najvišje sodnije v državi! To sta dvorna svetnika baron Hock in Burckhard. Kaj torej hoče to društvo? Njegov namen je, odpraviti krščanski nauk iz šole in s tem pripraviti ločitev cerkve od države, kar se je izvršilo že na Francoskem. A tega namena v svojih pravilih in pred vernim ljudstvom ne razodevajo. Kadar pa imajo pred seboj zapeljane socialdemokratske delavce ali radikalne svobodomiselnice, tedaj povedo, kaj hočejo. Tako se je izdal baron Hock, ko je izustil 16. maja 1907 v Pragi te-le značilne besede: „Svobodna šola« sedaj še ne more delati na to, da se odstrani verski pouk iz šole.“ „Sedaj“ še ne, ker je ljudstvo še verno, a izdreti hočemo polagoma mladini vero iz srca, potem lahko dosežemo svoj cilj. Dne 29. marca 1906 je zaklical na Dunaju liberalni občinski odbornik Hohensinner pri zborovanju „Svobodne šole“: „Če ti je, moj sin, mogoče sovražiti, tedaj sovraži katoličane (»die Römlinge«), tedaj te mračnjake, tedaj sovraži te izdajice ljudstva!“ Socialni demokrat Müller pa se je izrazil na istem zborovanju: „Človeštvo naj se osvobodi od suženjstva katolicizma in farjev!“ Dosti jasno tudi piše glasilo „Svobodne šole“: „Kdor pristopi k »Svobodni šoli«, naj podere za seboj vse mostove, ki bi ga še mogli voditi v župnišče ali dekanijo“. In framazonski časopis „Kosmos“ piše 3. maja 1909: „Kdorkoli se trudi za »Svobodno šolo«, dela za nas, to so ideje, katere lahko imenujemo framazonске.“

Sedaj seveda „Svobodna šola“ svojega pravega namena ne doseže. Zato so njih terjatve na videz prav nedolžne in se „svobodomiselnici“ pri tem še naslanjajo na državne — temeljne postave, kadar se zdi, da bi jim dobro služile. Zaganjajo se namreč samo v verske vaje; katoliška molitev pred poukom naj se odstrani in uvede kot molitev kako pesemco, katere se ravno tako lahko poslužujejo katoličani kakor luteranci in židje. Nobeden naj se ne sili več k šolarski maši, k izpovedi, k sv. obhajilu, k procesijam in drugim verskim vajam.“

god. Iz tega je razvidno, da Kapla ni samo v zgodovini velike važnosti, temveč tudi v državniškem življenju.

Najznamenitejša doba v zgodovini Železne Kaple pa je doba turških bojev. Še sedaj se vidijo ostanki trdnjav, v katerih so se branili in bojevali tedanji prebivalci. Ker so mislili, da pridejo Turki iz Podjunske doline, napravili so v soteski, ne daleč od Boštejeve hube, močan zid, da bi se ubranili turškega napada. Za ta zid so rabili malto iz vina in soli. Ker pa Turki niso vedeli, da jih Kapelčani pričakujejo na severu, pridrli so od juga, čez Jezerski vrh. Požgali so vse, kar so mogli doseči, prestrašeni prebivalci pa so komaj odnesli pete, bežali v višine ter metali kamenje na Turke. Od njih pa se je naučila narava, ki še sedaj prav pogostoma vali kamenje fik-fiku pod noge. In težko se bo narava otresla te navade, ker navada je pač železna srajca, posebno pa v Železni Kapli.

Ker so izgubili turški konji podkve radi napornega pota, natrosili so jim usmiljeni Kapelčani ostrih žrebljev po cesti, da so se podkovali turški konji kar sami pri odhodu.

Koliko krvi se je prelilo v tistih strašnih bojih, kaže nam dejstvo, da je nastala v tistih časih cela reka krvi. A v teku časa je zgubila reka svoje prvotno rdečo barvo in sedaj se imenuje — Bela.

Neki Turek se je zagledal v visoko skalo ob cesti in Bog ga je kaznoval s tem, da se vidi še dandanes podoba turške glave kakor izklesana visoko v skali. Ta podoba pripoveduje še sedaj o slavni zgodovini Železne Kaple.

„Svobodna šola“ hujska stariše proti katehetom, češ, stariši imajo pravico odločevati, ali se naj otroci udeležujejo verskih vaj ali ne. Sklicujejo se na člen XIV. državnega temeljnega zakona (21. decemb. 1867), ki se glasi: Nikdo se ne sme siliti h kakemu cerkvenemu opravilu, ali k udeležbi pri kaki cerkveni slavnosti, če ni podvržen oblasti, katera ima postavno pravico, ga k temu (k verskim vajam) siliti.

„Svobodna šola“ se sklicuje vedno samo na prvi del navedenega postavnega člena, a molči o drugem delu, kateri pa nas tem bolj zanima. Otroci so podvrženi od 6. do 14. leta šolski oblasti, in ne stariši, ne otroci nimajo pravice, se ji odtegniti; kakor pa ima šolska oblast pravico, otroke siliti k šolskemu pouku, tako ima tudi pravico, jih siliti k verskim vajam, brez katerih si krščanskega nauka misliti ne moremo. (Primerjaj odlok liberalnega ministra Stremayrja, 11. junija 1873, št. 544.) Kako bi mogel katehet otroka učiti se pokrižati, ko bi ga ne smel siliti, da se tega znamenja navadi? Kako se naj otrok uči pobožno slediti sv. maši, če bi katehet ne imel postavne pravice, otroka siliti, da se udeležuje sv. maše in se navadi pravilnega vedenja! Isto velja zlasti tudi o spovedi in sv. obhajilu.

Verski pouk brez verskih vaj je bob ob steno, je trud, ki se ne izplača, je smrt versko-praktičnega življenja. Mislite si očeta, ki bi rekel: Nimam nič proti vojaščini, a tega ne pripustim, da bi se moj sin vadil sukati meč in basati puško! Vsakdo bi se takemu modrovanju smejal. Brez izdatnih in celo mučnih vaj ni vojaka na svetu. Isto velja za versko življenje naših otrok: Brez verskih vaj ni verskega življenja.

Torej, slovensko ljudstvo, ne daj se nikdar preslepiti od tistih krivih prerokov, ki ti govorijo in pišejo tako: „Nimamo nič proti veri; vojskujemo se le proti klerikalizmu.“ Klerikalizem nič ni drugega kot katoliška cerkev in njeni nauki; klerikalci nihče drugi kot zavedni katoličani. Pazite, krščanski možje, ki imate besedo v krajnih in okrajnih šolskih svetih, pazite na vsak naskok proti verskim vajam; pomagajte katehetom s tem, da pridno pošiljate otroke k šolskim mašam in drugim verskim vajam. In kadar pride čas volitev, vprašajte vsakega, ki se vam predstavlja kot kandidat: „Kaj mislite o »Svobodni šoli«?“ Na ta način se morate braniti proti temu pogubnemu društvu. Slovensko katoliško ljudstvo, tudi v tej vojski si moraš pomagati samo! C. kr. oblasti, zlasti naš deželni šolski svet, ki je v prvi vrsti poklican braniti državne šolske postave, se žali Bog, ne gane proti nepostavnemu rovanju „Svobodne šole“. O tem prilično še več.

Poslanec Grafenauer za pogorelce v Črni.

Da izposluje pogorelcem v Črni državno podporo, je vložil gosp. poslanec Grafenauer v petek, dne 15. t. m., v državnem zboru nujni predlog.

Nujni predlog

poslanca Grafenauerja in tovarišev za podporo po požaru oškodovanih strank v Črni na Koroškem.

Tako smo dospeli do Železne Kaple v najožjem pomenu besede. Toda dolgo se ne smemo muditi tukaj, kajti izkušnja nas uči, da se človek jako težko poslovi od tega krasnega trga, če se le količkaj oživi v tamošnje šege in navade.

Kdor se ne spozna dobro v tem velikem mestu, lahko vpraša kateregakoli paglavca in vsak mu bo rad razkazal najvažnejše znamenitosti, kakor na pr. „Koclnova vrata“. Ta vrata so zaraditega tolike važnosti, ker jih opeva mladina, ki nosi na Svečnico male cerkvice na visokih drogih po trgu pevajoč:

„Ante pante popolore
Kocle vrate cvileore!“

In sicer so prišla Koclnova vrata zato v pesem, ker so otroci nekoč pozabili pravo besedilo, ravno ko so šli mimo Koclna; ker pa je stal Kocel ravno pri vratih in jih zapiral, so vrata v tečajih zaškripala — in takoj so porabili otroci to priliko in nadomestili so pozabljene latinske besede z omenjenimi: „Kocle vrate cvileore!“

Ker ni varno, muditi se predolgo v Kapli, krenimo jo kar naprej proti Beli in naprej na Jezerski vrh. Kdor hoče priti čez Karavanke na Jezersko, iti mora bolj po desnem delu velike državne ceste, kdor pa hodi raje po Savinjskih gorah, naj se drži bolj na levo stran ceste, ker je ta cesta meja med Karavankami in med Savinjskimi planinami.

Na Jezerskem vrhu že zagledaš pred seboj krasno jezersko republiko! Ali ne verjameš, da je res republika? Evo dokaz: Če gre Jezerčan v Kaplo, pravi, da gre na Koroško, če pa gre v Kranj, pravi, da gre na Kranjsko. Potemtakem

Dne 24. sušca 1910 je izbruhnil v industrijskem kraju Črna, politični okraj Celovec na Koroškem, požar, ki je povzročil prebivalcem tega kraja kljub zavarovanju velikansko škodo.

Škoda, če že ni dognana, se ceni. Prizadeti so revni kmetje, obrtniki, uradniki in delavci, od katerih se preživlja večina od danes do jutri. Vsi se nahajajo v veliki bedi.

Podpisani stavijo torej predlog:

Visoka zbornica skleni: Po požaru oškodovanim strankam v Črni na Koroškem se dovoli izdatna podpora iz državnih sredstev.

Darovi.

Za podljubeljski „Delavski dom“:

351.	Fr. Leber, župnik v p., Polzela	K	10.—
	Vid Janžekovič, Svečina	„	2.—
352—353.	Neimenovan	„	10.—
354.	Dr. Jančič, župnik, Št. Peter v Sav. dol.	„	2.—
255—357.	Matej Tavčar, bogoslovec, Ljubljana	„	16.—
358.	Fr. Mikula, kaplan, Št. Jakob v Rožu	„	5.—
359.	Neimenovan v Istri	„	5.—
360—361.	Marica Štrukl, Ljubljana	„	10.—
362.	Valentin Cajnko, Varaždin	„	5.—
363.	Val. Schittelkopf, župnik v Št. Janžu	„	5.—
364.	Jakob Benedičič v Črnem vrhu	„	5.—
365—366.	Neimenovan	„	10.—
367.	Dr. J. Lesar, profesor v Ljubljani	„	5.—
368.	Neimenovana	„	5.—
369.	Neimenovan	„	5.—
370.	Jož. Kolarič, župnik, Šmartno na Paki	„	2.—
	Neimenovan	„	3.—
371.	Dr. A. Voršak, pomožni škof, Djakovo	„	5.—
372—381.	Posojilnica v Št. Janžu v Rožu	„	50.—
382—401.	Čisti dobiček igre v Podljubelju	„	100.—

„Podpornemu društvu za slovenske visokosčolce na Dunaju“ so nadalje darovali: 185 K: gg. državni poslanci jugoslovanskega kluba in sicer po 20 K: dr. Frid. Ploj, Ivan Hribar in Franc Roblek; po 10 K: Fr. Ivanišević, Metko Mandič, dr. Otokar Rybář, Vekoslav Spinčić, Alojzij Štrekelj in Ant. Vuković vitez Vučjidel; po 5 K: Dušan Baljak, Mijo Pojeladinovič in dr. Matko Laginja; — 100 K: Prvi kranjski pogrebni zavod Fr. Doberlet, Ljubljana; 50 K: dr. Fr. Jesenko na Dunaju; 40 K: Posojilnica v Logatcu; 30 K: Okrajni odbor Laški trg; po 20 K: Josip Dobida, c. k. dv. svetn., Ljubljana, in Jos. Bole, Reka; po 10 K: Jos. Pauer, Braslovče, dr. Janko Serbec, Celje, Fr. Sadnikar, Celovec, c. k. šol. svetn. Anton Fras, Ivan baron Roscher-Rath, in prof. Jak. Zupančič v Gorici, Rajko Arce, in ravn. Lovro Požar v Ljubljani, inž. agr. Jak. Lah in dr. Jos. Wilfan v Trstu, okr. sodnik dr. Val. Flerin v Žužemberku; 8 K: vlad. svetn. Andrej Senekovič, Ljubljana; 6 K: dr. Fr. Žizek, Dunaj; po 5 K: Franjo Kavčič, kavarnar v Idriji, dr. Andrej Korenčan, Pulj, dr. Mihael Truden, Dunaj, in c. in k. stotnik Jos. Velkaverh, Banjaloka; dr. Jak. Toplak, Ljubljana 4 K; po 3 K: Dora Klobovs, Gorenjavas, in Franc Ilvar, Brunn a/G.; 2 K: Miha Žmave, Rajhenburg. Darove sprejema Ivan Luzar, nadrevident južne železnice v p. na Dunaju, III., Reiserstr. 27.

Za društveni oder v Št. Tomažu so darovali sledeči gg.: Wieser, prošt v Podkrošju K 20; Vedenik, župnik v Otmanjah 20; Peterman, župnik na Otoku 10; Veršek, župnik vpok., Jezersko 10; Ogris, dekan v Kapli na Dravi 8; Kaplan, župnik, Medgorje 8; Limpel, župnik, Čajnje 6; Greiner, župnik, Št. Jakob ob cesti 5; Lubej, župnik, Jezersko 5; Michl, župnik, Žihpolje 5; Vintar, župnik, Šmihel pri Pliberku 5; Serajnik, župnik, Št. Danijel 5; Ražun, župnik, Št. Jakob v Rožu 4; Mayrhofer, župnik, Pokrče 1. Vsem lepa zahvala. Vivant sequentes! Za odbor: Jan. Brabencec, župnik.

Koroške novice.

Slovenska kršč.-socialna „Zveza“ opozarja vse Slovence, da naj se pridno na njo obračajo,

Jezersko ne spada niti h Koroški niti h Kranjski — torej je republika!

Tukaj na Jezerskem se nam nudi najlepša prilagodnost, da si ogledamo naše lepe planine in gore, posebno pa Grintovec s „Češko kočjo“. Pot na Grintovec je sicer precej dolga; toda če si namočiš črevlje v Štularjevem cvičku, boš popolnoma kos dolgemu in težavnemu potu! Na Grintovcu človek lahko uživa največje ugodnosti. Midva na pr. sva hodila svoj čas bosa po ledenikih. V ravnini kaj takega ni mogoče.

Češke kočje ni treba šele opisovati, ker si jo lahko vsakdo sam ogleda.

S tem je končana najina zgodovinska razprava!

Rojaki, spominjajte se podljubeljskega „Delavskega doma“.

Strela udarila v zrakoplov. Zrakoplov Delitsch, ki se je dvignil minolo soboto k ponočni vožnji, je zašel pri Reichensachsnu na Nemškem v nevihto. V zrakoplov je udarila strela. Vsi štirje zrakoplovci so bili ubiti. Bili so: Luft od Parsevalove družbe, trgovec Lenschseuring iz Bittersfelda, živinozdravnik Hoehcher in trgovec Graupner, oba iz Lipskega. Zrakoplovov ovoj je našel na neki črešnji neki kmet iz Eschwega, ko je šel k živini v hlev. V bližini je našel trupla ponesrečencev, ki so bila zelo pohabljena. Eden je priletel s tako močjo na zemljo, da se mu je zasadila glava v zemljo.

ako rabijo narodne znake (à 70 vin.), kolke (à 2 vin.), vžigalice itd. — Založila je „Zveza“ tudi razne tiskovine za župnijske urade, in sicer do sledje sledeče: Krstne, poročne, mrliške knjige; krstne, poročne in mrliške liste, naznanilo oklica in oklicni list, potrdilo samskega stanu, pobotnice. — Svoji k svojim! To geslo naj zdaj posebno velja, ko lahko doma naročimo svoje potreščine.

Umril je dne 14. t. m. v Dobu pri Logivasi velegledni gosp. Matevž Kakl p. d. Vijšter v 69. letu svoje starosti. Žalujoči rodbini izrekamo svoje sožalje! N. p. v m.!

Kako neumno laže „Štajerc“. Zadnji „Štajerc“ poroča, da je nekdo v Beljaku uničil celo vrsto drevesc. Nato pa dostavlja, da je to „falotsko zločinstvo storil neki od „Mirovih“ prvakov nahujskani ničvrednež“. Da pove še malo krepkejšo, dostavi še psovke: „To so posledice teh kranjsko-srbskih tolovajev.“ Če „Štajerc“ brez laži ne more živeti, naj bi vsaj ne lagal tako — neumno! Kaj brigajo našo stranko — drevesca v Beljaku! Niti najmanjšega vzroka ne more povedati „Štajerc“, zatrjuje pa kot dognano dejstvo. Tako „Štajerc“ sam skrbi, da se morajo počasi celo najneumnejšim njegovim pristašem oči odpreti. Nam je to le prav!

Umril je v soboto ponoči, 16. t. m., medicince Franc Graf, ki se je bil pred kratkim obstrelil po nepazljivosti.

Pozor pred goljufom! Mlad, kakih 27 do 30 let star mož, slaboten, ki pokašljeje, se je predstavil 16. t. m. znanemu župniku pri Beljaku, ki mu je dal priporočilno kartico na „Mohorjevo družbo“ v Celovcu. Pravi, da je Magolič mlajši iz Ljubljane, kar je zlagano. Ravno isti mož je bil pred tremi leti pri dotičnem župniku in se je izdajal za hrvaškega slikarja ter prosil podpore. S kartico, ki jo je dobil mož pod kuverto za preč. g. msgr. Podgorca, je beračil potem pri vseh beljaških Slovencih od prvega do zadnjega! Mož, z majhnimi brki pod nosom in na bradi, bo se javljal tudi drugod. Če je kdo podpore potreben, radi pomagamo, a tako brezvestno goljufati se ne damo.

Gromenje smo slišali minolo nedeljo v Celovcu prvič letos.

Ustrelil je v nedeljo popoldne pri Žihpolju iz neprevidnosti celovškega črevljarja Kohlwega sin vajenca Rudolfa Lasnika v prsa s flobertovko. Lasnika so prepeljali v deželno bolnišnico v Celovcu, kjer je v ponedeljek dopoldne umrl. Lasnik je bil doma iz Poreč in se je učil krojaštva že tretje leto pri g. Sternigu. Bil je marljiv dečko. Mladini ne v roke strelnega orodja!

Ljudi slepari po Koroškem neka Uršula Kramer, ki se izdaja za fotografinjo in sprejema kot taka od ljudi naročila.

Prevalje. (Mesečno zborovanje.) Dne 17. t. m. je imelo kat. delavsko društvo svoje mesečno zborovanje, ki se je vrlo obneslo. Naši novi, mladi tamburaši z „očetom“ Abrahamom na čelu so privabili z milimi glasovi drobnih tamburic lepo število udov in prijateljev društva. Govoril je društveni tajnik g. Štritof, in sicer o socialnem delu katoliške cerkve, s posebnim oziranjem na odpravo suženjstva in priboritev osebne prostosti, kar je baš zasluga katoliške cerkve. Gospod tajnik je dal tudi zaslužen odgovor na lažnivi napad otročjega dopisunčka v zadnjem „Korošču“ in je javno pokazal, „kdo da je podal našim narodnim sovražnikom. Nemcem in nemčurjem, svojo izdajalsko roko,“ kar so vzeli zborovalci z ogorčenjem na znanje. Pristopilo je k društvu zopet osem novih udov.

Sveče v Rožu. (Mladeniška zveza.) V našem društvu smo še zadosti živahni. V nedeljo, dne 10. aprila, je napravilo naše društvo skupen izlet na sijajno zborovanje na Jesenicah, kjer smo bili po bratsko sprejeti. Spoznali smo, da nismo osamljeni, ampak da se še tudi onstran Karavank ogrevajo srca za nas. Polni navdušenja vračali smo se domov. Takrat se je tudi sprožila nova misel za prihodnje naše delovanje, ki se bode tudi prihodnje nedeljo, to je dne 24. aprila, že udeležilo. Tedaj namreč se bo vršil v Svečah zaupni sestanek v svrhu ustanovitve „Mladeniške zveze“ za celi Rož — s sedežem v Svečah, — ki bo, ako Bog da, velike važnosti. Opozarjamo zato vse dobromisleče fante od blizu in daleč na ta zaupni sestanek, ki naj bo temeljni kamen v naši organizaciji. Vzorno življenje, lepo vedenje, večja izobrazba, vse pa na pravi krščanski podlagi, to je namen „Mladeniške zveze“ in za to se morate žrtvovati vsi brez izjeme, da vas bodo spoštovali prijatelji in neprijatelji. Na veselo svidenje! „Kočna“ postaja vidno bolj mogočna! Opozarjamo na tem mestu tudi še starše, da bodo enkrat spoznali, da je v našem društvu zares pravo življenje! Vse naše somišljenike in prijatelje pa vabimo na krasno

igro „Lurška pastirica“, ki se bode uprizorila na Kristusov vnebohod! Več v naznanilu in vabilu, ki se bode razposlalo.

Št. Lenart. (Od pošte.) Poštni sel mora kmalu priti in se nastaniti, da potem ne bo več treba pošte v cerkvi med biljami raznašati, kakor se je to zgodilo v četrtek, dne 14. t. m. 1910.

Št. Lenart pri sedmih studencih. (Od c. k. r. pošte.) Od dne do dne bolj čutimo potrebo poštnega sela, ki bi vselej redno raznašal pošto. Vložila se je sicer že prošnja na poštno ravnateljstvo v jeseni; ali rešitve še ni. Treba bo malo podrezati tega počasnega konja. Zadnji čas je že. Trpimo vsi pri teh slabih razmerah, en del od nas zato, ker moramo od vseh krajev sami hoditi po pisma, drugi pa, pred vsem Šent-Lenartčanje in Korpičanje, ker moramo požirati sitnosti tiste ženske, ki je zdaj tako „dobra“, da nam priskrbuje pošto. Torej zberimo se zopet in dajmo drugo prošnjo na poštno direkcijo v Gradcu.

Grabštanj. (Nesreča.) V ponedeljek, dne 11. t. m., si je posestnik Matevž Mikl p. d. Kajžer na Škarbini zlomil levo nogo. Šel je z mlajšim sinom proti večeru, da bi spravila nekaj hlobov s pota, a že pri prvem hlobo ga je zadela huda nesreča. — Nesrečnemu možu, kateri je vrl našinec in kateri se je zlasti pri volitvah pokazal neupogljivega značaja, želimo, da bi kmalu ozdravel in mu izrekamo svoje resnično sočutje.

Št. Jurij na Vinogradih. (Cerkev sv. Lamberta.) Malo je tako lepih krajev, kakor je poleg Št. Jurija hribček, na katerem stoji cerkva sv. Lamberta in sv. Marka. Kakor bel golobček na strmi skali opazuje ta cerkva pridne delavce na ravnem polju ob vznožju hriba. Raz gričevega vrha se vidi posebno voliko razvalin in še ohranjenih gradov. Pred seboj imaš precejšen del domače zgodovine. Ravno pod gričem je nekaj šla rimska cesta. Proti cerkvi se gre „skozi vrata“, kjer se še lepo vidi, da so bila tu nekaj res grajska ali trdnjavska vrata. Na vrhu je še ohranjenega precej starega zidu; našle so se tam razne starine, tudi rimski denar. V cerkveni zid so vridani rimski kameni. Vse kaže, da je moral biti tukaj nekaj rimski kastel ali trdnjava. Kraj, kjer stoji cerkva, so res zgodovinska tla. Pa cerkev je bila več časa zapuščena, streha vsled dežja, snega in vetra že skoraj razpadla, sedaj pa se je vendar toliko popravilo, da se bo na dan sv. Marka po več letih zopet lahko v njej maševalo. Isti dan gredo tudi štiri procesije iz okolice v Št. Lambert. Dal Bog, da se oglasijo še dobrotniki, ki pomagajo, da se cerkva na tako prijaznem in imenitnem kraju vendar še dostojno popravi.

Št. Ilj ob Dravi. (Štajercevemu dopisunu iz Št. Ilja ob Dravi v pouk.) Cerkevne ključarje voliti — to pravico ima samo cerkvena oblast — to se pravi, cerkveni predstojnik upoštevi kolikor mogoče pošteno in upravičeno željo občine predlaga dekanu može, kateri morajo biti po mišljenju in dejanju res katoliški možje, zanesljivi tudi v slučaju kake zmote. — Dekan more jih potrditi za tri leta in tudi za več. O kaki pravici občine ali kakega gospodarja ne more biti torej govora in tako tudi ne o kaki krivici zavoljo „ferlengranja“ oblasti cerkvenih ključarjev. Če tudi dopisun ne bo več „ofral“, mislim, zavoljo tega se cerkev v Št. Ilju ne bo podrla. Kar se tiče osebe Schallerjeve, naj pa skriti „pravičnež“ dokaže sodnijsko svoje trditve, če more, in jaz sem prvi, kateri potem odstavi tega cerkvenega ključarja.

Št. Ilj ob Dravi, 20. mal. travna 1910.

I. Schneditz, župnik.

Podljubelj. (Kmetsko društvo.) V nedeljo, dne 17. t. m., imelo je naše kmetsko društvo svoje zborovanje. Počastil nas je s svojim obiskom g. Krištof iz Selc na Kranjskem. Veliko zanimivega in poučljivega so zvedeli zbrani kmetje iz njegovega, nad vse stvarnega govora. Žal, da je slabo vreme zabranilo številnejšo udeležbo. Govornik je svoja izvajanja opremil z zgledi iz svoje lastne skušnje. Da bi nas le še večkrat obiskal!

Velikovec. (Slovenske katekizme in Zgodbe sv. pisma) sta zopet otrokom vzela na naši mestni ljudski šoli v drugem in tretjem deškem razredu učitelja Wiegela in Schmid. O tej zadevi bomo prihodnjic več govorili.

Dobrlavas. (Blagoslovljenje novega zvona.) Nov zvon nam visi zdaj med starimi, zakaj? Lani namreč je počil srednji zvon v župnijski cerkvi in tukajšnje cerkveno predstojništvo ga je moralo zato poslati v Ljubljano k tverdki M. Samassa, da ga na novo vlije. Vsa čast trvdki, da je delo dobro in lepo izvršila! Novi zvon tehta 852½ kg, to je 57½ kg več nego stari. Posvečen je Materi božji in nosi zato napis v latinskem jeziku: „Sveta Marija, Mati božja, prosi za nas grešnike.“ Blagoslovljenje novega zvona smo obhajali z vso ob takih prilikah navadno

slovesnostjo na belo nedeljo, dne 3. t. m. Blagoslovlili so ga pooblaščen od škofijstva domači milostljivi g. prošt Matija Randl sami ob asistenci veleč. gg. V. Weiša, župnika iz Žitarevasi, V. Poljanca, župnika iz Škocijana, domače duhovščine in čč. gg. bogoslovcev F. Wastl-a in J. Starc-a. Kumovala sta krstu zvona č. g. Janez Vesel p. d. Florijan v Bukovju, župan dobrovljski in njegova soproga Marija Vesel. Njiju imena sta zato vpisana (tudi) kot trajen spomin na ta dan v rob zvona. Kot družice so prisostvovala zvonovemu blagoslovljenju sledeče gospodične: Elizabeta Lošinj, sobarica v samostanu, Terezija Cunder p. d. Rižnerjeva, Urška Hobel p. d. Majsterlnova, Micika Faloš p. d. Faloševa, Micika Logar p. d. Kovačeva, Terezija Zaplatnik p. d. Ogrizova, vse v Dobrlivasi, potem Urška Toplič p. d. Topličeva, Franica in Micika Kuchling p. d. Domnikovi, Micika Staroš p. d. Bečičeva, Micika Cunder p. d. Mežnarjeva, Ania Miče, šivilja, vse v Kokji, in Micika Fera p. d. Poukova ter Micika Karl p. d. Omelkova, obe v Belovčah. V čast in zahvalo njim naj bo tu še omenjeno, da so zvon z lepimi naravnimi in umetnimi vencimi primerno ovenčale. Od blizu in daleč je prihitelo nebroj ljudstva gledat to redko slavnost. Po iskreni pridigi veleč. g. župnika V. Weiša-a, ki je govoril o pomenu zvonov za človeško življenje, se je cela slovesnost z infilirano sv. mašo zaključila. G. Alojziju Pogačnik, tesarskemu mojstru iz Žitarevasi, gre čast, da je potegnul novi zvon v stolp in ga zopet pridružil starim njegovim prijateljem. Pri sledečem obedu, ki se je vršil nato v prošnji za vse sodelavce pri blagoslovu zvona, je mil. g. prošt izrekel v prisrčnih besedah vsem, posebno g. botru in botri kakor tudi družicam za njih požrtvovalnost in trud iskreno zahvalo. Poj, novi zvon, poj živim in mrtvim, utruj verne, opominjaj neverne, poj viharjem in nevihtam, poj Bogu v čast in ljudem v blagor! Da bi pa tudi dolgo pel!

Poslano.

Ne bi odgovarjal dopisniku v „Fr. Stimmen“, ako bi me ne bil žalil ta v svojem dopisu preteklega tedna na moji časti kot slov. učitelja.

Dopisnik imenuje mene breznačajneža, ker sem užival v času svojih študij dobrote „Lehrer-Seminarja“ v Celovcu. Kakor je itak vsakomur znano, je ta zavod le nemški, ne pa nemško-nacionalen. Ko sem prvič prestopil prag imenovanega zavoda, me nihče ni vprašal za moj narodni čut, ampak sem bil pač sprejet kot že sto in sto drugih. Dolžnost napram dobrotam „Seminarja“ sem storil, ako ostanem toliko let na Koroškem kot učitelj kolikor let sem užival dobrote zavoda. Ni se torej stavilo za predpogoj za sprejem naklonjenost napram nemškemu nacionalizmu.

Kdo je torej breznačajen?

Jaz, ki imam globoko v srcu zakopan svoj narodni čut, ali tisti, ki ga prodaja na krožniku tujcu? Jaz, ki ljubim milo in domačo slovensko govorico, lepo slovensko domovino, slovensko poštenost in odkritosrčnost ter slovenski značaj sploh, ali tisti, ki vse to izda za borih par judeževih grošev? Jaz, ki prestopim prag razreda v šoli z ljubeznijo v srcu do slovenske dece, ali tisti, ki to stori z namenom, vzeti slovenski deci slovenski jezik ter jo odtujiti slovenski materi? „Die deutsch gewordenen windischen Lehrer sind alle mitsammen nichts wert“, citiram še po Pallatovi smrti kot izrek pedagoga, kateri stoji visoko nad psovkami dopisnika v „Fr. Stimmen“.

V Žrelcu, dne 18. malega travna 1910.

Dragotin Doberšek, učitelj.

Društveno gibanje.

Kat. slov. izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah priredi na Kristusov vnebohod, to je dne 5. majnika, ob 3. uri popoldne pri „Adamu“ v Svečah svoje mesečno zborovanje. Na sporedu bo: 1. Tamburanje in petje; 2. pobiranje udnine in razgovor o „Čebelici“; 3. poučljiv govor; 4. slučajnosti in nasveti. Potem se bode igrala velika in nad vse krasna igra „Lurška pastirica“ v petih dejanjih. Nastopi 25 deklet. Vstopnina za ude 20 vin., za neude 40 vin. Igra je jako lepa in ganljiva in je še posebno primerna za majniški čas. Ako bo igra ugajala in se bo zahtevala od občinstva ponovitev igre, pripravljeno je društveni odbor poskrbeti, da se bode igra ponovila v nedeljo navrh, t. j. dne 8. majnika. Kdor hoče poštenega razvedrila, naj nas poseti na omenjeni praznik! Vabljeni ste vsi — Slovenke in Slovenci. *Društveni odbor.*

Globasnica. Odbor kat.-slov. izobraževalnega društva je sklenil, prirediti na binkoštni ponedeljek veselico v „Narodnem domu“ v Globasnici na korist ubogim pogorelcem v Črni. Opozarjamo

slavno občinstvo na to že danes in prosimo so- sedna društva, da ta dan ne napravljajo zboro- vanj. Da bo veselica uspela, zato se bo potrudil odbor. Vrli igralci so obljubili uprizoriti gleda- liško predstavo, ki bo občinstvo popolnoma za- dovoljila. Vse natančneje priobčimo pravočasno.

Možica. Kršč. katol. izobraževalno društvo „Peca“ v Možici priredi na 24. malega travna mesečno zborovanje v svojih prostorih pri Žagmeistru s sporedom: Govori, volitev novega tajnika, petje in slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Brnca. Slov. tamburaško društvo „Dobrač“ priredi v nedeljo, dne 24. aprila, ob 6. uri zvečer v „Tamburaškem domu“ na Brnci: 1. Spevoigro: „Kovačev študent“ s spremljevanjem glasovira, 2. enodejansko burko: „Krčmar pri zvi- tem rogu“. Vstopnina: Sedeži 70 vin., stojišča 40 vinarjev. Odbor.

Hodiše. Slov. pevsko društvo „Zvezda“ ima svoj letni občni zbor na nedeljo, dne 24. aprila 1910, ob 3. uri popoldne pri Kramarju v Hodišah. Nato se bo igrala igra „Lurška pastirica“. K obilni udeležbi vabi odbor.

Pliberško kat. slov. izobraževalno društvo priredi dne 24. t. m., ob 3. uri popoldne, v „Na- rodnem domu“ svoj prvi letni občni zbor. Na sporedu so poročila, volitev odbora, govor in dve šaljivi igri. Vstopnina za sedeže 50 vin., za stojišča od udov 10 vin., od neudov 20 vin. K obilni udeležbi vabi ude in somišljenike odbor.

Najbolj zdrava pijača
so svetovnoznani alkohola prosti

Maršnerjevi šumeči limonadni bonboni
(okus malinov, citronin, jagodov, črešnjevin in prvenčev) za pri- pravo znamenite osvježujoče alkohola proste pijače.

Edino pravo s to varstveno znamko.

Povsod se dobivajo, kjer so lepaki z varstveno znamko, ki jo ima tudi vsak bonbon. Letnih izdelkov 60 milijonov. Lusin, dišeč Klairon, najimnitnejša sladčica v novi dobi. Bouchées à la Reine, Peppermint-Lozenges. Vse vrste mlečnih čokolad za ku- hanje in sladkarij najboljše kakovosti, najceneje priporoča Prvo češko alcejsko društvo tovarni za orientalsko cukrovino in čokolado na Kraljevih Vinogradih prej A. Maršner. Zaloge: Ferdinandova cesta (Platz), Vaclavski trg (proti Pri- masum). Dunaj, VI., Theobaldgasse št. 4.

Književnost.

Dela pisatelja Fr. Meška v švedščini. Šved- ski publicist ter absolvent visoke šole v Kolinu nad Renom Yvar Pettersson pripravlja za tisk prevode sledečih Meškovih del: „Mir božji“, „Slike in povesti“ ter „Ob tihih večerih“. Pri prevajanju je prevajalcu pomagal naš rojak Fr. Krašovec v Kolinu. Švedski prevod imenovanih Meškovih del izide septembra t. l.

Slovenska stenografija. Priredil Fr. Novak, c. kr. gimn. profesor. Prvi del. Korespondenčno pismo. Druga, novo prirejena izdaja. Cena nezvezani knjigi K 3.—. V Ljubljani 1910. Zalo- žila „Katoliška Bukvarna“. Ta knjiga je naj- boljša slovenska šolska knjiga za pouk v steno- grafiji. Delo pomeni izpopolnitev Bezenškovega sistema.

Cerkvene vesti.

Škofijske vizitacije 1. 1910. Majnika: 5. v Labudu, 7. v Št. Lenartu v L. d., 8. v Št. An- dražu v L. d., 12. v Radvegu, 19. v Porečah ob jezeru, 22. v Šmartnu pri Beljaku, 23. pri Sv. Jo- zefu na Trati, 29. v Tinjah, 30. na Rudi, 31. v Št. Danijelu pri Pliberku. Junija: 5. v Trbižu, 8. v Glinjah, 9. v Šmarjeti v Rožu, 12. v Št. Vidu ob Glini, 13. v Walburgen, 19. v Dobrlivasi in 26. v Greifenburgu.

Nemški katoliški shod se bo vršil letos v Augsburgu od 21. do 25. avgusta.

Izredni jubilej na sv. Višarjah! Sv. Višarje, najznamenitejša božja pot na Koroškem, obhaja to leto petstopenjetdesetletni jubilej. — Da se ta jubilej dostojno praznuje, so mil. knez in škof prosili sv. očeta v Rimu posebnih milosti za to leto. Vsak romar, ki prejme to leto sv. zakra- mente na Višarjah, si pridobi popolen odpustek. — Nadalje je podelila rimska stolica duhovnikom na sv. Višarjah posebne pravice za spovednico. — V vseh cerkvah Kanalske doline bodo na pred- večer Kristusovega vnebohoda zvonovi oznanjali začetek jubileja. Posebno slovesno se bočeta praznovala Marijina praznika dne 15. avgusta in 8. septembra. Pozivljamo vse koroške Slovence, naj to leto v velikem številu priromajo na sv. Višarje! Poklonimo se, verni Slovenci, radi svoji

dobri materi, nebeški kraljici! Potrebno bi bilo na vsak način, da bi se društva, da bi mladeniške organizacije to leto skupno šle na sv. Višarje.

Umrl je dekan Franc Urabl dne 14. t. m. v Amlachu pri Lienzu na Tirolskem.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začeni blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Kaj je novega po svetu.

„Maticе Slovenske“ 173. odborova seja se je vršila dne 15. aprila. Predsednik naznanja, da je zastopal „Matico“ pri pogrebu rajnega pesnika Medveda in v spremstvu treh drugih članov pri glavni skupščini „Maticе Hrvatske“ v Zagrebu. Poroča o dopolnilnih volitvah na letošnjem občnem zboru „Maticе Slovenske“. Vsi vnovič ali na novo voljeni odborniki so voljeni na štiri leta. Pri volitvi predsedstva, blagajnika in dveh klju- čarjev se voli enoglasno dosedanji predsednik g. dr. Plešič, enako blagajnik in oba ključarja. V knjižni odsek se uvrstila na občnem zboru novo izvoljena odbornika gg. Koder in pl. Bleiweis; g. Koder se pridruži še poleg tega gospodar- skemu odseku. Odda se tisk „Letopisa“ in „Pre- vodov iz svetovne književnosti“. Oddaja „Za- bavne knjižnice“ se odloži na prihodnjo sejo. V deželni umetniški svet pošilja „Matica“ kot svo- jega zastopnika g. ravnatelja Ivana Šubic. Do- ločijo se recenzenti nekaterim rokopisom; prevod Zeyerjevega romana „Jan Marija Plajhar“ je iz- gotovljen. Za 1909. leto se je prodalo 4255 gar- nitur, med dijake se jih je razposlalo po dve kroni 150. Za tekoče leto se je nabralo do zdaj 822 naročnikov, skupno število naročnikov slo- venskega zemljevida pa znaša 900.

Krščansko zdravilišče v Gleichenbergu. Opo- zarjamo cenjene čitatelje na ozira vredno oglasilo krščan- skega hotela „Styria“ v Gleichenbergu na Štajerskem v da- našnji številki, oziroma za priporočilo v krogih njihovih znan- cev, posebno od strani gg. zdravnikov.

Binkoštna veselica v svetovnoznani Po- stojnski jami. Na Binkoštni pondeljek, dne 16. majnika t. l., se vrši v tem edinem čarobnem svetu običajna jamska veselica. Več godb in pev- skih zborov bode koncertovalo v velikanskih pod- zemeljskih prostorih. Iz Trsta, Kormina, Ljub- ljane, Reke in Pole bodo vozili v Postojno po- sebni vlaki po znatno znižanih cenah. Vsa jama bode slavnostno električno razsvetljena in vstop- nina v jamo se je znižala za ta dan na 2 kroni.

Četrta emisija delnic „Jadranske banke“ v Trstu. Kakor se nam poroča, izvršujejo tako- rekoč vsi imejtelji delnic prvih treh emisij svojo opcijsko pravico, tako da bode ostalo za nove subskribente samo manjše število delnic. Opo- zarjamo svoje prijatelje-kapitaliste, da ne zamu- dijo ugodne prilike za nabavo delnic nove emi- sije, za katere konča subskripčni rok 30. t. m. Rentabiliteta delnic, nevštevaje dosedanje 6% no dividendo, znaša tudi pri subskribenem kurzu K 445.— za nove subskribente 5 1/2 %, za današ- nje denarne prilike gotovo zelo ugodno obresto- vanje. Delnice „Jadranske banke“ bodo v naj- krajšem času notirane v uradnem kurznem listu tržaške borze.

Prva češka specialiteta so svetovnoznani Marš- nerjevi šumeči limonadni bonboni za napravo osvježujoče šumeče limonade. V kratkem času so si pridobili veliko priznanje in so razširjeni po vseh deželah naše monarhije ter so v sedanjem boju proti alkoholizmu najboljše in naj- idealnejše nadomestilo alkoholnih pijač. Maršnerjevi šumeči limonadni bonboni so pa vsled izbornih lastnosti važen či- nitelj za ohranitev zdravja, ker učinkujejo osvježujoče na utrujen organizem, pospešujejo prebavo in odgovarjajo naj- strožjim zdravstvenim predpisom. Njihova cena je nizka, da res zaslužijo ime najboljših ljudske pijače.

Gradec. (Žalosten položaj graških Slovencev.) Čeprav je list „Mir“ namenjen le za Koroško, mi boste gotovo, gospod urednik, dali malo prostora v cenjenem „Miru“, da smem na kratko razjasniti žalostno stanje graških Slo- vencev, saj je tudi med njimi mnogo koroških Slovencev. Glinjivo je čitati v slovenskih čas- niki, kako se Slovenci na Koroškem, Spodnjem Štajerskem in po drugih slovenskih deželah pre- bujajo. Celo iz Nemčije, Amerike in drugih ino- zemskih držav, kjer je le pešiča Slovencev na- seljena, se poroča, kako se bujajo in organi-

zirajo Slovenci. O graških Slovenceh pa ni duha ne sluha o kakem prebujanju, čeprav živi v Gradcu okoli 30.000 Slovencev. Če se sprehajaš po katerikoli graški ulici ter pregleduješ tam napise pri trgovcih in obrtnikih, najdeš skoraj pri vsakem drugem napisu v grozni nemščini po- pačena slovenska imena. Napisi sami torej že na prvi pogled pričajo, da je v Gradcu mnogo slovenskih trgovcev in obrtnikov naseljenih, ali žali Bog, da jih je že davno požrilo nemško morje. V tovarnah in obrtniških delavnicah se nahajajo večinoma slovenski delavci, kateri so še neza- vedni, ker nimajo nikogar, da bi jih k narod- nosti navajal. Trobiti morajo v socialnodemo- kratski rog, če hočejo, da jih ne vržejo iz to- varn in delavnic. Marsikaj bi se dalo med gra- škimi Slovenci doseči, ko bi imeli prave sloven- ske voditelje, kateri bi Slovence zbirali in jih navduševali, saj je tukaj dovolj slovenske inteli- gence, katera bi bila zmožna ta razna dela po- slovati. Pa kaj je mar takozvani graški slovenski inteligenci za ubogo slovensko delavstvo! Go- spodje so „prenobel“; ker nosijo na glavi visoki „cilinder“ in sukajo iz boljšega angleškega še- vijota, kakor preprost slovenski delavec, kateri jim je takorekoč „pregmaj“ in se ga sramujejo ter se raje bratijo in klanjajo mogočnim nemško- nacionalcem. Od slovenske mladine tudi ni kaj pričakovati, ker je še sama zelo nezavedna in mlačna. Pri koncertih ali pa pri kakih drugih nemškonacionalnih veselich naletiš tu in tam na mladeniča ali dekle, kateri nosi na prsih gnusno frankfurtarico. Če ga vprašaš, kaj dela on kot Slovenec pri tej nemški nacionalni veselici, ti odgovori in je užaljen, češ, da on ni „bindišar“ in ne pozna te „šprahe“; sicer ga pa takoj na prvi spregovor spoznaš, da je Slovenec in za silo lomi „kuhldajč“. Dani se in povsod se Slovenci prebujajo, tudi za Vas graški Slovenci je že davno čas, da se zdramite in začnete z resnim delom, da ne zaostanete za drugimi Slovenci. Torej na delo rodoljubno!

Zagrebski Franck kot tovarniško znamko

priporočujemo **najboljši** pridatek **kat priznana** za kavo!

31. zagan 7.1855, 1-101

Tržne cene v Celovcu

14. malega travna 1910 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)			
	od	do	K	v		
	K	v	K	v		
Pšenica	—	—	—	—		
Rž	18	50	19	31		
Ječmen	—	—	18	20		
Ajda	16	66	18	—		
Oves	16	—	17	—		
Proso	—	—	—	—		
Pšeno	—	—	27	93		
Turščica	—	—	17	54		
Leča	—	—	—	—		
Fizola rdeča	—	—	—	—		
Repica (krompir)	—	—	5	77		
Deteljno seme	—	—	—	—		
Seno, sladko	8	—	11	—		
" kislo	7	—	9	—		
Slama	6	—	7	50		
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—		
Repa, ena vreča	—	—	—	—		
Mleko, 1 liter	—	24	—	26		
Smetana, 1 "	—	60	1	20		
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	—		
Surovo maslo (pntar), 1 "	2	80	3	20		
Slanina (špoh), povoj., 1 "	2	40	2	60		
" surova, 1 "	2	—	2	10		
Svinjska mast 1 "	2	10	2	20		
Jajca, 1 par	—	—	14	—		
Piščeta, 1 "	2	40	3	—		
Race	—	—	—	—		
Kopuni, 1 "	—	—	—	—		
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	—	3	40		
30 " " mehka, 1 "	2	60	2	90		
Živina	Počrez		100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
	od	do	od	do		
v k r o n a h						
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	490	—	68	78	—	—
" za vožnjo	366	—	—	—	5	4
Junci	240	300	—	—	11	5
Krave	160	480	60	64	32	16
Telice	140	—	—	—	4	2
Svinje, pitane	—	—	156	160	10	10
Praseta, plemena	12	48	—	—	238	200
Ovce	—	—	—	—	—	—

Nadporočnik Hofrichter je skušal ubežati. Nadporočnik Hofrichter si je z obljubo denarja znal preskrbeti v zapor obleko paznika, v katero se je menil obleči in potem pobegniti. Straža ga je pa slučajno zasačila, ko jo je poskušal. Našli so v njegovi celici tudi luknje v zid, ki jih je že dalj časa sem skrivno izkopaval.

Hofrichterja posnemajo. Skrivnostno pozkušeno zastrupljenje. Gospa Hammerlitzova na Čevicah v Dol. Logatcu na Kranjskem je dobila pismo in škatljo s strupom v obliki pilul. Na pismu je ponarejen podpis dr. Levičnika, na katerega je poslala gospa Hammerlitz škatljo, ker se ji je zdela zadeva sumljiva. Dr. Levičnik je oddal škatljo deželnemu sodišču, ki je dognalo, da je v njej smrtonevaren strup. Krivca pridno zasledujejo.

Devet samoumorov v enem dnevu. V Budimpešti je bilo dne 5. t. m. izvršenih devet samoumorov. Najžalostnejši je samoumor hčerke finančnega svetnika Akterja, ki se je usmrtila iz žalosti radi samoumora neke prijateljice, hčerke ministrskega svetnika Margita. Ta se je usmrtila, ker se ni mogla poročiti s svojim zaročnikom, ki ima srčno hibo.

Listnica uredništva.

Več gg. dopisnikom: Prosimo potrpljenja. To pot ni bilo mogoče. **G. F. C. v L.:** V informacijo služi dobro. Hvala! Za list ni, ker bi več škodovalo nego koristilo! Zdravi!

Loterijske številke 16. aprila 1910:

Gradec 9 59 47 27 73
Dunaj 59 11 38 3 54

Naprodaj

so **dve majhne kmetije** Rogler in Korpar v Starivesi pri Grebinju. Posebno pripravne za sadjereje in voznike. — Pojasnila daje **Tomaž Polesnik** v Grebinju (Koroško).

Zahvala.

Pri velikem požaru, kateri je zadel dne 24. sušca t. l. vas Črno na Koroškem, so pogorela tudi moja poslopja, katera sem imel zavarovana pri **„Vzajemni zavarovalnici“ v Ljubljani.** Že dne 28. sušca se je škoda cenila in v mojo popolno zadovoljnost izplačala. Zahvaljujem se tem potom omenjeni zavarovalnici in priporočam ta pošteni, edini slovenski zavod vsem Slovincem kar najtopleje.

Črna, dne 7. malega travna 1910.

Janez Hobel, l. r.

Mežnar in gostilničar

oženjen, vsaj 30 let star, ki zna tudi dobro orglati, in kateri se mora do 1. junija osebno predstaviti, dobi službo v **Dolini** od 1. avgusta naprej. **Župnijski urad v Pokrčah, p. Grabštanj.**

Mutni mlin

in žaga ter devet oralov sveta, od tega polovico gozda, se poceni proda. Več pove lastnica **Margareta Hase** na Lisni gori, pošta Ruda, Koroško.

Malo posestvo

pri Šmihelu nad Pliberkom, pol ure od kolodvora, z 10 birni posetje in travnikom se proda. Več pove „Hranilnica in posojilnica“ v Šmihelu pri Pliberku.

Lepa kmetija v zelo prijaznem kraju, 3/4 ure od Vrbe in 20 minut od postaje Lipa-Strmec, ki ima nad 30 birnov posetje, travnika za 30 voz sena, dosti pašnika in lep sadni vrt vse lepo arondirano. Gozd zaraščen, gospodarsko poslopje in hiša v dobrem stanu, je radi družbinskih razmer naprodaj. Več pove **Matija Koren** p. d. **Bajs** v Vinarjah, pošta Vrba.

Louske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporočila

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.
— Ceniki brezplačno in poštne prosto. —

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Sinčivesi

ima

redni občni zbor

za XX. upravno leto 1909 v nedeljo, dne 1. maja 1910, popoldne ob 3. uri v lastni hiši v Dobrlivasi

po sledečem sporedu:

1. Poročilo o letnem delovanju in odobrenje računa.
2. Poročilo o reviziji.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Slučajni nasveti.

K obilni udeležbi vabi **odbor.**

Opomba. Ako bi se ob določeni uri ne sešlo zadostno število udov, se ob 4. uri popoldne istega dne vrši drug občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih udov.

Pridnega krojaškega učenca

na celo hrano sprejme takoj **Gregor Sternig**, krojaška obrt, **Celovec**, Domgasse 11.

JADRANSKA BANKA V TRSTU.

Vabilo na subskripcijo.

V smislu pooblaščenja občnega zbora z dne 14. marca 1909 sklenil je upravni svet v seji z dne 20. marca 1910 povišati delniško glavnico „Jadranske banke“ na **K 4.000.000**— in izdati

2500 delnic po K 400—, t. j. **K 1.000.000**— nom.

pod sledečimi pogoji:

a) **Imejitelji starih delnic** imajo pravico prvenstva (opcije), in sicer so opravičeni, zahtevati na podlagi vsakih 3 starih delnic 1 delnico nove emisije po kurzu **K 420**— po delnici.

b) **Delnice**, katere eventualno vsled neizvršitve opsijske pravice preostanejo, so na razpolago novim subskribentom in tudi imejteljem starih delnic, v kolikor bi podpisali večje število delnic, nego jim na podlagi opcije pripada, po kurzu **K 445**— po delnici.

Prijave na nove delnice sprejemajo se do 30. aprila t. l., in sicer je treba plačati za vsako podpisano delnico takoj pri subskripciji **K 100**— kot prvi obrok in ob enem kavcijo, ostanek pa po repartitiji delnic, katere izid se vsakemu subskribentu naznani. Ostali znesek, vpošteva se s. č. položeni obrok, oziroma kavcijo, bode treba plačati najkasneje do 31. maja t. l.

Ker nove delnice participirajo že na dobičku za leto 1910, se morajo vplačati 5% ne tekoče obresti od nominalnega zneska od 1. januarja t. l. do dana izplačila.

Kurzni dobiček (ažijo) pripade po odbitku stroškov in pristojbin nove emisije rezervnemu zakladu banke. Prijave za nove delnice sprejemajo se: **V Trstu** in **v Opatiji**: pri blagajnah banke, kjer se morejo tudi deponirati stare delnice v svrhu izvršitve opsijske pravice.

Za slučaj, da javna subskripcija prekorači znesek nove emisije, pridržuje si upravni svet pravico repartitije delnic med subskribente.

Pregled razvoja „Jadranske banke“ v Trstu.

Poslovno leto	Gotovina, menice in vred. pap. kron	Dolžniki kron	Bančno poslopje in inventar kron	Trans. stavke kron	Vloge in upniki kron	Delniška glavnica kron	Rezervni fond kron	Čisti dobiček kron	Skupni promet	Dividenda
1906	2,414.413	2,293.401	275.393	72.569	2,813.475	1,000.000	33.100	97.166	K 311,002.571.82	5%
1907	2,555.400	4,865.073	292.870	84.611	5,435.456	2,000.000	107.135	160.186	„ 457,800.741.06	5%
1908	3,286.358	8,956.508	289.320	155.743	9,068.969	2,000.000	160.500	200.340	„ 608,206.892.58	6%
1909	3,796.489	10,242.898	287.502	237.432	10,671.143	3,000.000	208.000	257.816	„ 717,205.923.38	6%

V Trstu, dne 31. marca 1910.

Jadranska banka.

Hranilne vloge
se obrestujejo po 5%.
Izdaja hranilnih znamk.

Avstr. hranilno, kreditno in stavbeno društvo

reg. zadr. z omej. por.
Centrala **Dunaj**, VI., Theobaldgasse 4.

Državna kontrola.

Domači hranilniki
se oddajajo brezplačno.

Vse želodčne nadloge

so nasledki
slabega prebavljanja.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbujačo in prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmerne, slabe diete, prehlajenja in zoprnega zaprtja, na pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvorive kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo postavno ponovno varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: LEKARNA

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega dobavitelja,
„Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203,
vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpošiljati K 1.50 se pošlje mala steklenica, za K 2.80 velika steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike steklenice, za K 22.— 14 velikih steklenic poštnine prosto na vse postaje avstro-ogrskih monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr.

V Gleichenberg

na Štajerskem se morate podati, če se hočete ozdraviti boleznin v goltancu, nosu, grlu, sapniku, bronhialnega in želodčnega katarja, boleznin na mehurju, ledvicah in srcu, nadehu, če ste malokrvni itd.

Obiščite tam kršćanski idealna, terasna restavracija z razgledom, izborna kuhinja z meščanskimi cenami. Natakariji v štajerski noši! Domače! Solčne, snažne sobe od 1 K naprej. Predsezona od 15. junija in posezona po znižanih cenah. Zahtevajte prospekte!

„Villen-Hotel Styria“.

Enonadstropna hiša

v Ljubljani (Kranjsko) z velikim dvoriščem, vrtom, nekaj hlevov, okoli 5 oralov travnikov in tekočo vodo mimo hiše. V hiši se izvršuje pekarija, pripravna pa je hiša za vsako trgovino ali večjo obrt. Posebno pripravna je za kmetovalce ali za staro, dobro vpeljano pekarsko obrt. Okolica bo imela v enem ali dveh letih imenitno bodočnost, dobila bo veliko šolo, več cest in mostov se bo napravilo. Še nekaj let je deloma davka prosta. Se prodaja pod zelo ugodnimi pogoji zaradi ženitve. Oglasila pod **WD 6663** odpravlja anonena ekspedicija Rudolf Mosse, Dunaj, I., Seilerstätte 2. Prekupci so izključeni.

Pozor! Čitatelj čitaj! Pozor!

Nad 350 hektolitrov pravega pristnega vina imam za prodati. Prav lepa, čista, bela, rdeča in črna vina pošiljam od 56 litrov dalje na postajo **Ajdovščino** po zmernih cenah od 32 do 40 vinarjev liter. Imam tudi **tropinsko žganje** po 2 kroni liter, **vinski kis** po 28 vin. liter itd. **40.000 cepljenih trt**, več vrst, na ameriških podlagah: **silvanec**, **beli burgundec**, **laški riznik**, **mosler** in več drugih vrst. Cena po 18 kron za 100 komadov, korenjaki 4 krone za 100 komadov. Za obilno naročbo se priporoča

Josip Cotič, trtničar in posestnik vinogradov v Vrhpolji, p. Vipava, Kranjsko.

Malo posestvo

se prodaja zaradi družinskih razmer, obstoječe iz dveh njiv in dveh gozdov, v bližini Dobrlevesi. Več pove upravnistvo „Mira“.

Cerkveni gozd

v Humčah, okoli 238 m², se prodaja. Ponudbe ne pod 1300 kron naj se pošljejo do 8. maja na župnijski urad v Žihpoljah.

Služba mežnarja in organista,

ki je ob enem edini gostilničar pri župnijski cerkvi, se takoj odda na Strmcu, p. Vrba ob jezeru na Koroškem.

Emil Melhhofer-jeva vdova

pasarstvo in obrt z bronom
Celovec, Stolne ulice šte. 4, Celovec
nasproti dvornemu vrtu

se zahvaljuje za doslej izkazano zaupanje in se priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu z izgotovljenimi deli za napravo vseh v to stroko spadajočih

cerkvenih in bronastih del napravljenih po naj-novejših vzorcih, lepo izdelanih, po naj-nizjih cenah, na pr. svečnikov za oltarje in podobne, kadilnic, svetilk, kelihov, ciborijev, masnih konvic s skledicami,

Posebno si dovoljujem častiti duhovščini in sl. občinstvu naznaniti, da nimam nobenega potovalca in tedaj tudi nihče ni opravičen zame dela prevzemati ali izvrševati.

posod za blagoslovljeno vodo, sveto olje, križev za oltarje, zastave itd.

Prenauljajo in popravljajo

se vse v to stroko spadajoče cerkvene stvari, in se jamči za dobro pozlačenje in posrebrjenje v ognju. Pismena naročila se izvršujejo najhitreje in točno. Opomba: V zalogi ima tudi kozarce za večno luč. Dobi se tudi oglje za kadilnike.

Bradyjeve želodčne kapljice

z varstveno znamko

Marijacejske Matere Božje

torej imenovane „Marijacejske želodčne kapljice“ so najboljšo sredstvo, ki se je obneslo tekom 30 let, proti vsakovrstnim težavam v prebavljanju, gorečici, zaprtju, glavobolu in želodčnim bolečinam, preobilni tvorbi kisline itd.

Dobiva se v lekarnah po K —80 in K 1.40. Pošiljanje v provinco po lekarnarju C. Brady, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za K 5.—, 3 podvojne steklenice za K 4.50 poštnine prosto.

Paziti je na varstveno znamko Marijacejske Matere Božje in rdeči zavoj s podpisom

C. Brady

Tiskarna Družbe sv. Mohorja

se vladno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Izborna priložnost!

Prevzel sem od pogorele tovarne naravnost v razprodajo več lepih težkih flanelovih odev, krasnih naj-novejših vzorcev, stalnih barv; odeje so z žido bogato obrobljene, čisto nove, brezpogrešne, primerne za vsako boljše gospodinjstvo za pokrivanje postelj in oseb, zelo fine, tople in trpežne, 180 centimetrov dolge in 130 centimetrov široke. Pošiljam po povzetju z žido obrobljene 3 kose za 10 K, 4 kose neobrobljene 11 K, 4 kose odeje za gospodinjstvo, rumene ali karirane 12 K, 4 kose flanelovih odev, belih, zelo finih 12 K, krasno salonsko garnituro za dve postelji in eno mizo, bordó ali olivasto 12 K, 4 kose tigrovih ali marine-odej 9 K, 2 kosa prešivanih batiranih odev, bledomodrih ali bordó 14 K. Zelo lepe, zametaste odeje za voz ali potovanje po 12 K. Težke salonske preproge 10 metrov 10 K. Zagotavljam vsakega, ki naročuje zaupljivo, da bo vsled lepote in vrednosti presenečen. Naslov: R. Bekera, tovarniška zaloga in odpošiljatev v Solnici, Češko.

Albin Novák v Sinčivasi

se priporoča

prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom kakor p. n. občinstvu za oddajo najfinejšega „Aparat-olja“ za večno luč, francoskih stenjev „Guillon“ in kadila; zajamčeno pristna vina: Ljutomerčan, Rebula, Burgundec in Refosco so vedno v zalogi in se oddajajo na drobno in v sodih nad 56 litrov.

Ob enem priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega, špacerijskega blaga posode in druge drobnine. Cene solidne.

Lekarnarja

Allein echter Balsam aus der Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch Sauerbrunn.

A. Thierry-ja balzam.

(Postavno zavarovano.)

Edino pristen z redovnico kot varstveno znamko.

Učinkuje proti želodčnim krčem, napihovanju, zasliženju, nerednostim v prebavljanju, kašlju, pljučnim boleznim, bolečinam v prsih, hripavosti itd.

Zunanje celi rane, olajšuje bolečine. 12 malih ali 6 podvojnih steklenic ali velika posebna steklenica K 5.—.

Lekarnarja A. THIERRY-ja edino pristno

centifolijsko mazilo

sigurno učinkuje proti tvorom, ranam, ranitvam, še tako starim vnetjem. Dva lončka K 3.60.

Naročila se naslavljaajo na lekarno angela variha

A. THIERRY v Pregradi pri Rogatecu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 3.000.000.
Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge od dne vloge
obrestujemo po **4 1/2 %** do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitniške kavotje. — Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.